अस्य गानकालः । "श्रीपञ्चमी समारभ्य यावत् खाण्डवनं हरेः । तावद्वसन्तरागस्य गानसङ्गं मनीषिभिः" सङ्गीतदा० । ४तालविशेषे । "जयमङ्गलगन्धर्वमकरन्दत्रिभङ्गमाः । रतितालो वसन्तश्च जगझम्पोऽथ नारचिः" वसन्तताले कर्त्तव्यो नगणो मगणस्तथा" सङ्गीतदा० ।

वसन्तक पु० वसन्ते कायति कै-क । ग्रीष्मोकवृक्षे शब्दमा०

वसन्तकुसुम पु० वसन्ते कुसुमं यस्य । सेलुवृक्षे शब्दमा० ।

वसन्तकुसुमाकर पु० प्रमेहरोगनाशके औषधभेदे । "प्रवालरसमौक्तिकाभ्रसिंदूरं चतुर्भागभाक् पृथक् पृथगथ कृते रजतहेमतो द्वयं यजे । अयोभुजगरङ्गकं त्रिकटुकं विमद्यौक्तिकं सुमेऽहनि विभावयेत् भिषगनिदं धिया वसुमयः । द्रवैर्घनिशेक्षुजैः क्रमबलातीपुष्पजैः पयःकदलिकन्दजैर्मलयजैश्चनाम्भुद्भवैः । वसन्तकुसुमाकरोरसपतिर्हि वह्नोऽयितः समस्तमदहृद्भवेत् किल निजानुपानैरयम्" रसयोगतरङ्गिणी । [राजनि० ।

वसन्तजा स्त्री वसन्ते जायते जन-ड । माधवीलतायाम्

वसन्ततिलक न० "स्रेयं वसन्ततिलकं तभजा जगौ गः" छन्दो० उक्ते चतुर्दशाक्षरपादके छन्दोभेदे

वसन्तदूत पु० वसन्तस्य दूत इव । १कोकिले २आम्रवृक्षे ३वसन्तरागे च विश्वः । ४माधवीलतायाम् ५पाटलीवृक्षे स्त्री मेदि० गौ० ङीष् ६नलिकारिकायां ७पिकायाञ्च स्त्री ङीष् राजनि० ।

वसन्तद्रु पु० वसन्तस्य द्रुः । आम्रवृक्षे शब्दर० तत्काले तस्य जायमानसुकृतत्वात् तथात्वम् वसन्तद्रुवादयोऽप्यत्र ।

वसन्तसख पु० वसन्तस्य सखा अलुक्स० । कामदेवे हला०

वसा स्त्री वस-अच् । १मांसजाते देहस्थे धातुभेदे मेदसि अमरः । अस्यकारयन्दे ५५८पृ०दृश्यम् ।२मांसरोहिण्यां लतायाञ्च राजनि० । [त्रिका० ।

वसाढ्य पु०स्त्री० वसाभिः आढ्यः । प्रचुरमेदस्के शिशुमारे

वसि पु० वस-इन् । वसने उणा० । [धरणिः ।

वसिर न० वस-इरन् । १घासतृणवर्गे २गलपिण्डल्यां च

वसिष्ठ पु० वरिष्ठ+पृषो० । ब्रह्मणः मानसपुत्रेषु सप्तर्षिषु मुनिभेदे भा० अनु० अन्यादपि तन्निरुक्तिर्यथा "वरिष्ठोऽसि वसिष्ठोऽसि वसे वासवदेवपि । वरिष्ठत्वाच्च वासाच्च वसिष्ठ इति विद्धि माम्" ;

वसु न० वस-उ । १धने २रत्ने अमरः ३दृढ्यौषधे ४क्षामे मेदि० । ५कर्षे विश्वः ६जले च त्रि०कौ० । ७वसुदेवे "स्वयं हवस्त्री १०रश्मौ ११गणदेवताभेदे च पु०अमरः । "धरो ध्रुवश्च सोमश्च अहश्चैवानिलोऽनलः । प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टाविति स्मृताः" भा० आ० ६६अ० । १२अष्टसङ्ख्यायाञ्च १३मधुरे १४शुक्ले च त्रि० हेमच० । १५दीप्तौ १६दृढ्यौषधौ च स्त्री शब्दच० । १७वसुदेवताके धनिष्ठानक्षत्रे पु० स्त्री०त० । १८वेदिराजाख्ये देवभेदे

वसुक पु० वसुना सूर्येणाभा कायति कै-क । १कर्कटवृक्षे अमरः । २वसुवृक्षे च मेदि० ।

वसुकीट पु० वसुनि धने कीट इव । वाणिजे शब्दार० ।

वसुच्छिद्रा स्त्री वसुवद्भातानि पुष्पे छिद्राण्यस्याः । कट्वामेदायाम् रत्नमा० । [देवे अतिबलभेदे अमरः ।

वसुदेव पु० वसुना दीव्यति दिव-अच् । श्रीकृष्णजनके वा-

वसुदेवभू पु० वसुदेवात् भवति भू-क्विप् । श्रीकृष्णे वसुदेवसुताद्वयोऽप्यत्र । [दधाति धा-क वा । पृथिव्याम् अमरः

वसुधा स्त्री वसूनि धीयन्तेऽस्यां धा बहुलं आधारे क,वसूनि

वसुधारा स्त्री वसोर्वेदिराजस्य प्रियायै धारा इतादिवत्समन्ततः । माङ्गल्येषु वेदिराजवसुहोमेन दीयमानायां घृतादिधारायाम् ।

"कुशवस्त्रां वसोर्धारां सप्त वारान् घृतेन तु । कारयेत् पञ्च वारान् वा मातिनीयां न चोच्छ्रिताम् । आयुष्मा० निति मान्त्यर्थं जप्त्वा तत्र समाहितः । वसुभ्यः पितृभ्यस्तद्वत् श्राद्धदानसुयक्रमेत्" छन्दोगप० ।

२जिनयक्षिभेदे हेमच० । ३कुबेरपुर्यां शब्दमा० ।

वसुन्धरा स्त्री वसूनि धारयति धृ-अच् मुम् सुडागमश्च । पृथिव्याम् अमरः ।

वसुप्राण पु० वसुर्दीप्तिः प्राण इव यस्य । अग्नौ शब्दर० ।

वसुमती स्त्री वसूनि सन्त्यस्यां मतुप् । पृथिव्याम् अमरः ।

वसुरोचिस् पु०वसुने धनाय रोचते रुच-इसुन् । यज्ञे त्रि०कौ०

वसुल पु० वसुं दीप्तिं लाति ला-क । देवे त्रिका० ।

वसुहट्ट पु० वसुना दीप्तीनां हट्ट इव । वर्कटवृक्षे जटा० ।

वस्त बधे नतौ च सक० याचने द्वि० चु० उभ० सेट् । वस्तयति ते अववस्तत् त । [अमरः स्त्रियां ङीष् ।

वस्त पुंस्त्री वस्त्यते बध्यते यत्रार्थं वस्त-कर्मणि घञ् । छागे

वस्तक न० वस्त इव कायति कै-क । जतिमञ्जरवर्णे हेमच० ।

वस्तकर्ण पु० वस्तस्य कर्णः पत्राकारोऽस्त्यस्य अच् । शालवृक्षे राजनि० ।

वस्तगन्धा स्त्री वस्तस्येव गन्धोऽस्याः । अजगन्धायाम् राजनि० । [राजनि० ।

वस्तमोदा स्त्री वस्तस्येव मोदो यस्याः । अजमोदायाम्